

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. lapkričio 28 d.

dėl Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo dėl pinigų sudarymo Europos Sąjungos vardu

(2012/C 23/07)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimą dėl Europos bendrijos vardu veikiančios Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Šviesybės Monako Kunigaikščio Vyriausybės susitarimo dėl pinigų persvarstymo tvarkos ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2001 m. gruodžio 26 d. sudarytas Europos bendrijos vardu veikiančios Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Jo Šviesybės Monako Kunigaikščio Vyriausybės susitarimas dėl pinigų ⁽²⁾ (toliau – susitarimas);
- (2) 2009 m. vasario 10 d. išvadoje Taryba paprašė Komisiją peržiūrėti, kaip veikia galiojantys susitarimai dėl pinigų, ir apsvarstyti galimybę padidinti viršutines išleidžiamų monetų skaičiaus ribas;
- (3) Komunikate dėl piniginių susitarimų su Monako Kunigaikštyste (toliau – Monakas), San Marinu ir Vatikanu veikimo Komisija priėjo prie išvados, kad reikia iš dalies pakeisti dabartinį susitarimą tam, kad būtų užtikrinti nuoseklesni Sąjungos ir susitarimą dėl pinigų pasirašiusių šalių santykiai;
- (4) vadovaudamasi 2011 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimu, ypač jo 4 straipsniu, Prancūzija ir Komisija sėkmingai Sąjungos vardu vedė derybas dėl naujo susitarimo su Monaku. Europos centrinis bankas (ECB) dalyvavo derybose kaip visateisis dalyvis, ir jo kompetencijai priskirtais klausimais buvo gautas jo pritarimas;

- (5) Komisija pateikė naujo susitarimo projektą Ekonomikos ir finansų komitetui (EFK), kad šis pareikštų savo nuomonę;
- (6) nei ECB, nei EFK nemano, kad susitarimas turėtų būti pateiktas Tarybai,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Patvirtinamas Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas.

Susitarimo tekstas pateikiamas I priede.

2 straipsnis

Komisijos pirmininko pavaduotojas, atsakingas už ekonomikos ir pinigų reikalus ir eurą, įgaliojamas pasirašyti Europos Sąjungą įpareigojantį susitarimą.

3 straipsnis

Susitarimas įsigalioja 2011 m. gruodžio 1 d. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja 2011 m. lapkričio 28 d.

Priimta Briuselyje 2011 m. lapkričio 28 d.

Komisijos vardu

Olli REHN

Pirmininko pavaduotojas

⁽¹⁾ OL L 81, 2011 3 29, p. 3.

⁽²⁾ OL L 142, 2002 5 31, p. 59.

PRIEDAS

**Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės
SUSITARIMAS DĖL PINIGŲ**

EUROPOS SAJUNGA, atstovaujama Prancūzijos Respublikos ir Europos Komisijos,

ir

MONAKO KUNIGAİKŠTYSTĖ,

kadangi:

- (1) pagal 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 974/98 1999 m. sausio 1 d. euro pakeitė kiekvienos trečiajame Ekonominės ir pinigų sąjungos etape dalyvaujančios valstybės narės, tarp jų ir Prancūzijos, valiutą;
- (2) Prancūzija ir Monako Kunigaikštystė dar prieš įvedant eurą buvo sudariusios dvišalius susitarimus dėl pinigų ir bankų, visų pirma 1945 m. balandžio 14 d. Prancūzijos ir Monako konvenciją dėl prekybos kontrolės ir 1963 m. gegužės 18 d. Kaimynystės konvenciją;
- (3) nuo 1999 m. sausio 1 d. Monako Kunigaikštystei buvo leista naudoti eurą kaip oficialią valiutą remiantis 1998 m. gruodžio 31 d. Tarybos sprendimu ⁽¹⁾;
- (4) Europos Sąjunga, atstovaujama Prancūzijos Respublikos kartu su Komisija ir Europos Centrinio Banku, 2001 m. gruodžio 24 d. su Monako Kunigaikštyste sudarė susitarimą dėl pinigų. Todėl buvo atnaujintas Prancūzijos Respublikos ir Monako Kunigaikštystės Kaimynystės susitarimas;
- (5) remiantis šiuo susitarimu, Monako Kunigaikštystė turi teisę ir toliau naudoti eurą kaip oficialią valiutą ir suteikti eurų banknotams ir monetoms teisėtos atsiskaitymo priemonės statusą. Šio susitarimo priede išvardytos Europos Sąjungos taisyklės Kunigaikštystės teritorijoje taikomos šiame susitarime nustatytais sąlygomis;
- (6) Monako Kunigaikštystė turi užtikrinti, kad eurų banknotams ir monetoms taikomos Sąjungos nuostatos būtų taikomos jos teritorijoje; banknotai ir monetos turi būti deramai apsaugoti nuo padirbinėjimo; svarbu, kad Monako Kunigaikštystė imtųsi visų priemonių, būtinų kovai su padirbinėjimu ir šioje srityje bendradarbiautų su Komisija, Europos Centrinio Banku, Prancūzija ir Europos policijos biuru (Europolu).
- (7) šiuo susitarimu dėl pinigų Monako Kunigaikštystės teritorijoje įsisteigusiems kredito įstaigoms ir, reikalui esant, kitoms finansinėms įstaigoms nesuteikiama įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisvės teisė Europos Sąjungoje. Įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisvės teisė Monako Kunigaikštystėje taip pat nesuteikiama kredito įstaigoms ir, reikalui esant, kitoms finansinėms įstaigoms, įsisteigusioms Europos Sąjungos teritorijoje;
- (8) šiuo susitarimu dėl pinigų Europos Centrinis Bankas ir nacionaliniai centriniai bankai neįpareigojami įtraukti Monako Kunigaikštystės finansinių priemonių į vertybinių popierių, tinkamų centrinių bankų eurosistemos pinigų politikos operacijoms, sąrašą (-us);
- (9) nepažeidžiant 11 straipsnio 6 dalyje nustatytų prievolių, Monako Kunigaikštystės teritorijoje veikia lėšų valdymo įstaigų, kurios reglamentuojamos tik Monako teisės ir valdo lėšas arba perduoda pavedimus trečiųjų asmenų vardu. Tokioms įstaigoms neturėtų būti suteikiama prieiga prie mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų;
- (10) tęsiant Prancūzijos ir Monako Kunigaikštystės istorinius ryšius bei laikantis 2001 m. gruodžio 24 d. susitarimo dėl pinigų principų Europos Sąjunga ir Monako Kunigaikštystė įsipareigoja sąžiningai bendradarbiauti, kad būtų užtikrintas veiksmingas viso šio susitarimo įgyvendinimas;

⁽¹⁾ OL L 30, 1999 2 4, p. 31.

- (11) iš Monako Kunigaikštystės, Prancūzijos Respublikos, Europos Komisijos ir Europos Centrinio Banko atstovų sudaromas jungtinis komitetas, kuris stebi šio susitarimo taikymą, 3 straipsnyje nustatytomis sąlygomis nustato metinį maksimalų išleidžiamų monetų kiekį, nagrinėja minimalios išleidžiamų nominalios vertės monetų proporcijos adekvatumą ir vertina Monako Kunigaikštystės priemones, priimtas atitinkamiems Europos Sąjungos teisės aktams įgyvendinti;
- (12) ginčus, kurie kiltų dėl šio susitarimo numatytos kokios nors prievolės nevykdymo ar nuostatos nepripažinimo, kurių šalims nepasisiektų išspręsti, turėtų spręsti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Laikantis iš dalies pakeistų reglamentų (EB) Nr. 1103/97 ir (EB) Nr. 974/98 Monako Kunigaikštystei suteikiama teisė naudoti euro kaip oficialią valiutą. Monako Kunigaikštystė suteikia eurų banknotams ir monetoms teisėtos atsiskaitymo priemonės statusą.

2 straipsnis

Monako Kunigaikštystė nei banknotų, nei monetų į apyvartą neleidžia, nebent kartu su Europos Sąjunga nustatomos tokio išleidimo sąlygos. Euro monetų išleidimo į apyvartą nuo 2011 m. sausio 1 d. sąlygos išdėstytos tolesniuose straipsniuose.

3 straipsnis

1. Didžiausią metinį vertę išreikštą Monako Kunigaikštystės išleidžiamų euro monetų kiekį sudaro:

fiksuota dalis, kurios pradinė 2011 metams nustatyta suma yra 2 340 000 EUR;

kintama dalis, atitinkanti vienam Prancūzijos gyventojui tenkančių per n-1 metus išleistų monetų kiekį (išreikštą verte), padaugintą iš Monako Kunigaikštystės gyventojų skaičiaus.

Atsižvelgdamas į infliaciją (pagal Prancūzijos suderintą vartotojų kainų indeksą per n-1 metus) ir į galimus reikšmingus pokyčius, turinčius įtakos kolekcinėms euro monetų rinkai, jungtinis komitetas gali fiksuotą dalį kasmet persvarstyti.

2. Kunigaikštystei svarbių įvykių proga Monako Kunigaikštystė taip pat gali išleisti specialias progines ir (arba) kolekcinės monetas. Jei dėl specialios emisijos būtų viršyta 1 dalyje nustatyta bendros emisijos riba, į tos emisijos vertę atsižvelgiama naudojant praėjusių metų dalies likutį ir (arba) išskaičiuojant iš ateinančių metų dalies.

4 straipsnis

1. Monako Kunigaikštystės išleistos euro monetos yra identiškos euro įvedusių Europos Sąjungos valstybių narių išleistoms monetoms nominalios vertės, teisėtos atsiskaitymo priemonės statuso, techninių charakteristikų, bendrosios pusės meninių savybių ir bendrų nacionalinės pusės meninių savybių aspektais.

2. Monako Kunigaikštystė iš anksto pateikia savo euro monetų nacionalinių pusių projektus Komisijai, kuri patikrina, ar jie atitinka Europos Sąjungos taisykles.

5 straipsnis

Pagal Prancūzijos ir Monako Kunigaikštystės 1963 m. gegužės 18 d. Kaimynystės konvencijos 18 straipsnį Prancūzija Monako Kunigaikštystei savo monetoms kaldinti leidžia naudotis Paryžiaus monetų kalykla.

6 straipsnis

1. Kad Europos Centrinis Bankas patvirtintų emisijos apimtį, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 128 straipsnio 2 dalyje, Monako Kunigaikštystės išleidžiamų euro monetų kiekis pridedamas prie Prancūzijos išleidžiamų monetų kiekio.

2. Ne vėliau kaip kiekvienų metų rugšėjo 1 d. Monako Kunigaikštystė Prancūzijos Respublikai praneša, kokia bus euro monetų, kurias ji numato išleisti kitais metais, nominali vertė ir kiekis. Ji taip pat Komisijai praneša apie planuojamas savo monetų emisijos sąlygas.

3. 2 dalyje minimą informaciją 2011 m. Monako Kunigaikštystė pateikia pasirašydama šį susitarimą.

4. Nepažeidžiant teisės į kolekcinėms monetų emisiją, ne mažiau kaip 80 proc. Monako Kunigaikštystės išleidžiamų monetų yra nominalios vertės monetos. Jungtinis komitetas kas 5 metus išnagrinėja minimalią išleidžiamų nominalios vertės monetų proporcijos adekvatumą ir gali nuspręsti ją pakeisti.

7 straipsnis

1. Monako Kunigaikštystė gali išleisti kolekcinės eurų monetas. Jos įtraukiamos į 3 straipsnyje nurodytą kiekį. Monako Kunigaikštystė leidžia kolekcinės euro monetas laikydamosi ES kolekcinėms euro monetų gairių, pagal kurias, visų pirma, kolekcinėms euro monetų techninės charakteristikos, meninės savybės ir nominalai turėtų leisti tas monetas atskirti nuo apyvartinių monetų.

2. Monako Kunigaikštystės išleistos kolekcinės monetos Europos Sąjungoje nėra teisėta atsiskaitymo priemonė.

8 straipsnis

Monako Kunigaikštystė imasi visų priemonių, būtinų kovai su padirbinėjimu ir šioje srityje bendradarbiauti su Komisija, Europos Centrinio Banku, Prancūzija ir Europos policijos biuru (Europolu).

9 straipsnis

Monako Kunigaikštystė įsipareigoja:

- a) taikyti A priede išvardytus Europos Sąjungos teisės aktus ir taisykles, kurie patenka į 11 straipsnio 2 dalies taikymo sritį ir kuriuos Prancūzija taiko tiesiogiai, ir nuostatas, kurias Prancūzija priėmė, kad tie teisės aktai ir taisyklės būtų perkelti į jos teisę, kaip nustatyta 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse;
- b) patvirtinti priemones, prilygstančias B priede išvardytiems Europos Sąjungos teisės aktams ir taisyklėms, kurios tiesiogiai taikomos valstybėse narėse arba perkeltos į nacionalinę jų teisę, kaip nustatyta 11 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, toliau išvardytose srityse:
  - bankų ir finansų srities teisė, pinigų plovimo prevencija 11 straipsnyje numatytose srityse ir pagal 11 straipsnio taisykles,
  - sukčiavimo ir grynųjų ir negrynųjų mokėjimo priemonių, medalių bei žetonų padirbinėjimo prevencija;
- c) savo teritorijoje tiesiogiai taikyti su euro banknotais ir monetomis susijusius Europos Sąjungos teisės aktus ir taisykles bei priemones, reikalingas naudoti eurą kaip bendrą valiutą ir priimtas remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 133 straipsniu, nebent šiame susitarime aiškiai numatytos kitokios nuostatos. Komisija per jungtinį komitetą Monako valdžios atstovams pateikia atitinkamų aktų ir taisyklių sąrašą.

10 straipsnis

1. Kredito įstaigos ir prireikus kitos finansų įstaigos, kurioms leista vykdyti veiklą Monako Kunigaikštystėje, gali 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis naudotis Europos Sąjungos tarpbankinio atsiskaitymo, mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemomis laikydamosi tų pačių taisyklių, kaip ir Prancūzijos teritorijoje esančios kredito įstaigos ir prireikus kitos finansų įstaigos, jei jos tenkina nustatytas prielaidas prie tokių sistemų sąlygas.

2. Monako Kunigaikštystėje įsisteigusioms kredito įstaigoms ir prireikus kitoms finansų įstaigoms 11 straipsnyje nurodytomis sąlygomis taikomos tokios pačios ECB priimtoms pinigų politikos priemonių ir tvarkos nuostatų, kurias įgyvendina Prancūzijos Bankas, įgyvendinimo taisyklės, kaip ir Prancūzijos teritorijoje įsisteigusioms kredito įstaigoms ir prireikus kitoms finansų įstaigoms.

11 straipsnis

1. Monako Kunigaikštystės teritorijoje taikomi Tarybos taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 129 straipsnio ketvirtą pastraipą kartu su Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto (toliau – statuto) 5 straipsnio 4 dalimi arba 19 straipsnio 1 dalimi arba 34 straipsnio 3 dalimi priimti teisės aktai; taikant minėtus Tarybos priimtus teisės aktus arba taikant statuto 5, 16, 18, 19, 20, 22 straipsnius arba 34 straipsnio 3 dalį Europos Centrinio Banko priimti teisės aktai; arba Prancūzijos Banko priimti teisės aktai Europos Centrinio Banko priimtiems teisės aktams įgyvendinti. Lygiai taip pat galioja tų teisės aktų daliniai pakeitimai, jeigu jie būtų priimti.

2. Monako Kunigaikštystė taiko Prancūzijos priimtas nuostatas, skirtas A priede išvardytiems su kredito įstaigų veikla ir riziką ribojančia priežiūra bei mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų sisteminės rizikos prevencija susijusiems Sąjungos teisės aktams į nacionalinę teisę perkelti. Tuo tikslu Monako Kunigaikštystė visų pirma taiko su kredito įstaigų veikla ir kontrole susijusias Prancūzijos piniginių ir finansinio kodekso nuostatas bei teisės aktus, priimtus toms nuostatoms įgyvendinti, kaip numatyta 1945 m. balandžio 14 d. Prancūzijos ir Monako konvencijoje dėl valiutų naudojimo kontrolės ir vėlesniu 1963 m. gegužės 18 d., 2001 m. gegužės 10 d., 2005 m. lapkričio 8 d. ir 2010 m. spalio 20 d. Prancūzijos Vyriausybės ir Jo Šviesybės Monako Kunigaikščio pasikeitimu aiškinamaisiais raštais; antra, su riziką ribojančia priežiūra bei mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų sisteminės rizikos prevencija susijusias Prancūzijos piniginių ir finansinio kodekso nuostatas.

3. A priede esantį sąrašą Komisija pakoreguos kiekvieną kartą, kai bus iš dalies keičiami atitinkami teisės aktai, ir kiekvieną kartą, kai Europos Sąjunga priims naują teisės aktą, atsižvelgdama į teisės aktų įsigaliojimo ir į perkėlimo į nacionalinę teisę datas. A priede išvardyti teisės aktai ir taisyklės Monako Kunigaikštystėje taikomi nuo tada, kai yra įtraukiami į Prancūzijos teisę pagal 2 dalies nuostatas. Po kiekvieno pakeitimo atnaujintas sąrašas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4. Monako Kunigaikštystė patvirtina valstybių narių taikant Sąjungos teisės aktus priimtoms ir B priede išvardytoms priemonėms prilygstančias priemones, būtinas šiam susitarimui įgyvendinti. 13 straipsnyje numatytas jungtinis komitetas pagal savo paties nustatytą tvarką svarsto Monako patvirtintų priemonių ir valstybių narių priemonių, kurias jos priėmė taikydamos minėtus Sąjungos teisės aktus, atitikimą.

5. Nepažeidžiant šio straipsnio 9 dalyje numatytos tvarkos B priede esantis sąrašas iš dalies keičiamas jungtinio komiteto sprendimu. Tuo tikslu Komisija, parengusi naują su šio susitarimo sritimi susijusį teisės aktą ir manydama, kad toks teisės aktas turi būti įtrauktas į B priedo sąrašą, apie tai praneša Monako Kunigaikštystei. Monako Kunigaikštystė įvairiais

teisėkūros etapais gauna Europos Sąjungos institucijų ir organų parengtas dokumentų kopijas. Iš dalies pakeistą B priedą Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (ESOL).

Jungtinis komitetas taip pat nustato tinkamus ir pagrįstus terminus, iki kada Monako Kunigaikštystė turi įgyvendinti į B priedą įtrauktus naujuosius teisės aktus ir taisykles.

6. Monako Kunigaikštystė imasi priemonių, kurių poveikis lygiavertis B priede išvardytoms Europos Sąjungos direktyvoms dėl kovos su pinigų plovimu remiantis tarptautinės Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijomis dėl pinigų plovimo. Dėl Europos Sąjungos reglamentų, susijusių su kova su pinigų plovimu, įtraukimo į B priedą jungtinis komitetas sprendžia kiekvienu konkrečiu atveju atskirai. Monako Kunigaikštystės ir Europos Sąjungos valstybių narių finansinės žvalgybos padaliniai aktyviai bendradarbiauja kovodami su pinigų plovimu.

7. Kredito įstaigoms ir, prireikus, kitoms finansų įstaigoms, kitiems atskaitingiesiems ūkio subjektams, įsisteigusiems Monako Kunigaikštystėje minėtų teisės aktų pažeidimo atvejais taikomos sankcijos ir drausminės procedūros. Remdamasi šiuo straipsniu Monako Kunigaikštystė užtikrina, kad kompetentingų institucijų paskirtos sankcijos būtų taikomos.

8. Šio straipsnio pirmoje dalyje nurodyti teisės aktai, skelbiami ESOL, Monako Kunigaikštystėje įsigalioja tą pačią dieną, kaip Europos Sąjungoje, o skelbiami *Prancūzijos Respublikos Oficialiajame leidinyje* (PROL) – tą pačią dieną, kaip Prancūzijoje. Šio straipsnio pirmoje dalyje nurodyti bendro pobūdžio teisės aktai, kurie nėra skelbiami ESOL ar PROL, įsigalioja juos perdavus Monako valdžios institucijoms. Šio straipsnio pirmoje dalyje nurodyti individualaus pobūdžio teisės aktai taikomi apie juos pranešus jų gavėjui.

9. Prieš suteikdama pripažinimą investicinėms įmonėms, pageidaujantioms įsisteigti Monako Kunigaikštystėje ir norintiems teikti kitokias investicines paslaugas, nei lėšų valdymas ir pavedimų perdavimas trečiųjų asmenų vardu, ir nepažeisdama šio straipsnio 6 dalies, Monako Kunigaikštystė įsipareigoja imtis priemonių, lygiaverčių galiojantiems Sąjungos teisės aktams, kurie reglamentuoja tokių paslaugų teikimą. Nukrypstant nuo šio straipsnio 5 dalyje numatytos tvarkos, tokius teisės aktus Komisija įtraukia į B priedą.

12 straipsnis

1. Išskirtinė kompetencija spręsti visus šalių ginčus, kurie galėtų kilti dėl kurios nors šiame susitarime numatytos prievolės nevykdymo ar nuostatos nepripažinimo ir kurių nepavyktų

išspręsti jungtiniame komitete, priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Šalys įsipareigoja visokeriopai stengtis išspręsti ginčą draugiškai jungtiniame komitete.

2. Jei ginčo tokiu būdu draugiškai išspręsti nepavyksta, Europos Sąjunga, veikdama pagal Komisijos rekomendaciją, išklausiusi Prancūzijos nuomonę ir Europos Centrinio Banko nuomonę apie sritis, kurios priklauso jo kompetencijai, arba Monakas gali kreiptis į Teisingumo Teismą, jei jungtiniame komitete atlikus išankstinį tyrimą paaiškėja, kad kita šalis neįvykdė kokio nors susitarime numatyto įsipareigojimo arba nesilaikė kokios nors jo nuostatos. Teismo sprendimas šalims yra privalomas, ir jos imasi būtinų priemonių, kad jį įvykdytų per Teismo sprendime nustatytą laikotarpį.

3. Jeigu per minėtą laikotarpį Europos Sąjunga arba Monakas nesiima sprendimui įvykdyti būtinų priemonių, kita šalis susitarimą gali nedelsdama nutraukti.

4. Visi su Europos Sąjungos institucijų ar organų sprendimų, priimtų taikant šį susitarimą, teisėtumu susiję klausimai priklauso išskirtinei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kompetencijai. Bet kuris fizinis ar juridinis Monako Kunigaikštystės teritorijoje nuolat gyvenantis ar įsisteigęs asmuo gali pasinaudoti apeliacijos teise, kurią turi bet kuris fizinis ar juridinis Prancūzijos Respublikos teritorijoje nuolat gyvenantis ar įsisteigęs asmuo, ir užginčyti jam skirtus teisės aktus nepriklausomai nuo jų formos ar pobūdžio.

13 straipsnis

1. Jungtinį komitetą sudaro Monako Kunigaikštystės ir Europos Sąjungos atstovai. Jungtinis komitetas keičiasi nuomonėmis ir informacija ir priima 3, 6 ir 11 straipsniuose minėtus sprendimus. Jungtinis komitetas svarsto Monako Kunigaikštystės priimtas priemones ir stengiasi išspręsti ginčus, jeigu jie kiltų įgyvendinant šį susitarimą. Jis priima savo darbo tvarkos taisykles.

2. Europos Sąjungos delegaciją sudaro Prancūzijos Respublikos atstovai (jie delegacijai pirmininkauja), Europos Komisijos atstovai ir Europos Centrinio Banko atstovai. Europos Sąjungos delegacija savo taisykles ir tvarką priima bendru sutarimu.

3. Monako delegaciją sudaro valstybės sekretoriaus paskirti atstovai, jai vadovauja Vyriausybės patarėjas finansų ir ekonomikos klausimais ar jo atstovas.

4. Jungtinis komitetas posėdžiauja ne rečiau kaip kartą per metus, taip pat visada, kai vienas jo narių mano, kad būtina sušaukti posėdį, kad komitetas galėtų vykdyti jam šiuo susitarimu priskirtas užduotis, ypač atsižvelgiant į Europos, Prancūzijos ir Monako teisės aktų pokyčius. Komitetui kasmet paeilui

vadovauja Europos Sąjungos delegacijos ir Monako delegacijos vadovai. Jungtinis komitetas sprendimus priima vieningai.

5. Komiteto sekretariatą sudaro du paskirti asmenys, kurių vieną paskiria Europos Sąjungos delegacijos vadovas, o kitą – Monako delegacijos vadovas. Sekretoriatas taip pat dalyvauja komiteto posėdžiuose.

14 straipsnis

Kiekviena šalis šį susitarimą gali nuspręsti nutraukti, iš anksto perspėjusi kitą šalį prieš vienerius metus.

15 straipsnis

Šis susitarimas sudarytas prancūzų kalba ir, reikalui esant, galės būti išverstas į kitų Europos Sąjungos valstybių kalbas. Tačiau tekstas autentiškas tik prancūzų kalba.

16 straipsnis

Šis susitarimas įsigalioja 2011 m. gruodžio 1 d.

17 straipsnis

Įsigaliojus šiam susitarimui, panaikinamas 2001 m. gruodžio 24 d. susitarimas dėl pinigų. Nuorodos į 2001 m. gruodžio 24 d. susitarimą suprantamos kaip nuorodos į šį susitarimą.

Priimta Briuselyje 2011 m. lapkričio 29 d. trimis originalais prancūzų kalba.

Europos Sąjungos vardu

Olli REHN

Pirmininko pavaduotojas

François BAROIN

Prancūzijos Respublikos ekonomikos, finansų ir pramonės ministras

Monako Kunigaikštystės vardu

Michel ROGER

Valstybės sekretorius

A PRIEDAS

Bankų ir finansų srities teisės aktai

1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės: kredito įstaigoms taikomos nuostatos, OL L 372, 1986 12 31, p. 1,

su pakeitimais, padarytais:

2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/65/EB, iš dalies keičiančia direktyvas 78/660/EEB, 83/349/EEB ir 86/635/EEB, dėl vertinimo taisyklių rengiant tam tikrų bendrovių, taip pat bankų ir kitų finansų įstaigų metinę ir konsoliduotą atskaitomybę, OL L 283, 2001 10 27, p. 28,

2003 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB, iš dalies keičianti direktyvas 78/660/EEB, 83/349/EEB, 86/635/EEB ir 91/674/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių, bankų ir kitų finansų įstaigų bei draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės, OL L 178, 2003 7 17, p. 16,

2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/46/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių, 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės, 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ir 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės, OL L 224, 2006 8 16, p. 1,

1989 m. vasario 13 d. Tarybos direktyva 89/117/EEB dėl valstybėje narėje įsteigtų kredito ir finansų įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra kitoje valstybėje narėje, filialų prievolių, susijusių su metinės finansinės atskaitomybės dokumentų skelbimu, OL L 44, 1989 2 16, p. 40,

2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (nauja redakcija): kredito įstaigoms taikomos nuostatos, OL L 177, 2006 6 30, p. 201,

su pakeitimais, padarytais:

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/23/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, OL L 76, 2008 3 19, p. 54,

2009 m. balandžio 7 d. Komisijos direktyva 2009/27/EB, iš dalies keičiančia tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB priedų technines nuostatas dėl rizikos valdymo, OL L 94, 2009 4 8, p. 97,

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB, iš dalies keičiančia direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo, OL L 302, 2009 11 17, p. 97,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/76/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu, OL L 329, 2010 12 14, p. 3,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų, OL L 135, 1994 5 31, p. 5,

su pakeitimais, padarytais:

2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 91/675/EEB, 92/49/EEB bei 93/6/EEB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB ir 2002/87/EB, siekiant sukurti naują finansinių paslaugų komitetų organizacinę struktūrą, OL L 79, 2005 3 24, p. 9,

2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino, OL L 68, 2009 3 13, p. 3,

1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose, OL L 166, 1998 6 11, p. 45,

su pakeitimais, padarytais:

2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/44/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų, OL L 146, 2009 6 10, p. 37,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija): išskyrus III ir IV antraštinės dalis, OL L 177, 2006 6 30, p. 1,

su pakeitimais, padarytais:

2007 m. kovo 27 d. Komisijos direktyva 2007/18/EB, iš dalies keičiančia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl tam tikrų įstaigų išbraukimo iš įstaigų, kurioms ši direktyva netaikoma, sąrašo ar ištraukimo iš jį ir dėl daugiašalių plėtros bankų pozicijų vertinimo, OL L 87, 2007 3 28, p. 9,

2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje, OL L 247, 2007 9 21, p. 1,

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB, OL L 319, 2007 12 5, p. 1, Direktyvos 2007/64/EB I ir II antraštinių dalių nuostatos,

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/24/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, OL L 81, 2008 3 20, p. 38,

2009 m. liepos 27 d. Komisijos direktyva 2009/83/B, iš dalies keičiančia tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB priedų technines nuostatas dėl rizikos valdymo, OL L 196, 2009 7 28, p. 14,

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti direktyvą 2000/46/EB, OL L 267, 2009 10 10, p. 7, išskyrus Direktyvos 2009/110/EB III antraštinės dalies nuostatas,

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB, iš dalies keičiančia direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo, OL L 302, 2009 11 17, p. 97,

2010 m. kovo 9 d. Komisijos direktyva 2010/16/ES, iš dalies keičiančia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl jos netaikymo konkrečiai įstaigai, OL L 60, 2010 3 10, p. 15,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/76/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu, OL L 329, 2010 12 14, p. 3,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo, OL L 125, 2001 5 5, p. 15,

2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito, OL L 168, 2002 6 27, p. 43,

su pakeitimais, padarytais:

2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/44/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų, OL L 146, 2009 6 10, p. 37,

2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB, OL L 35, 2003 2 11, p. 1,

su pakeitimais, padarytais:

2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 91/675/EEB, 92/49/EEB bei 93/6/EEB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB ir 2002/87/EB, siekiant sukurti naują finansinių paslaugų komitetų organizacinę struktūrą, OL L 79, 2005 3 24, p. 9,

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/25/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, OL L 81, 2008 3 20, p. 40,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinti Tarybos direktyvą 93/22/EEB: su kredito įstaigomis susijusios nuostatos, išskyrus 15, 31–33 straipsnius ir III antraštinę dalį, OL L 145, 2004 4 30, p. 1,

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB, klaidų ištaisymas, OL L 45, 2005 2 16, p. 18,

su pakeitimais, padarytais:

2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/31/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų dėl tam tikrų galutinių terminų, OL L 114, 2006 4 27, p. 60,

2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų išsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje, OL L 247, 2007 9 21, p. 1,

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/10/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, OL L 76, 2008 3 19, p. 33,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

ir papildyta:

2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investicinėms įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų, OL L 241, 2006 9 2, p. 1,

2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyva 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai, OL L 241, 2006 9 2, p. 26,

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti direktyvą 2000/46/EB, OL L 267, 2009 10 10, p. 7, išskyrus Direktyvos 2009/110/EB III antraštinę dalį,

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB: direktyvos 2007/64/EB I ir II antraštinių dalių nuostatos, OL L 319, 2007 12 5, p. 1,

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinamos Direktyvą 97/5/EB, klaidų ištaisymas, OL L 187, 2009 7 18, p. 5,

su pakeitimais, padarytais:

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/111/EB, iš dalies keičiančia direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo, OL L 302, 2009 11 17, p. 97,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB, OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

B PRIEDAS

Pinigų plovimo prevencija

2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15),

su pakeitimais, padarytais:

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB, OL L 319, 2007 12 5, p. 1,

2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/20/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, OL L 76, 2008 3 19, p. 46,

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti direktyvą 2000/46/EB, OL L 267, 2009 10 10, p. 7, išskyrus Direktyvos 2009/110/EB III antraštinės dalies nuostatas,

2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų, OL L 331, 2010 12 15, p. 120,

su papildymais, padarytais:

2006 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos direktyva 2006/70/EB, nustatančia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB įgyvendinimo priemones, susijusias su „politikoje dalyvaujančių asmenų“ apibrėžimu, ir supaprastinto deramo klientų tikrinimo procedūroms taikomus techninius kriterijus bei išimtis, suteikiamas dėl to, kad finansine veikla verčiamasi retai arba labai ribotai, OL L 214, 2006 8 4, p. 29,

2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos perveçant lėšas, OL L 345, 2006 12 8, p. 1,

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės, OL L 309, 2005 11 25, p. 9,

Sukčiavimo ir pinigų padirbinėjimo prevencija

2001 m. gegužės 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/413/TVR, skirtas kovai su sukčiavimu negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimu, OL L 149 2001 6 2, p. 1,

2004 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2182/2004 dėl į euro monetas panašių medalių ir žetonų, OL L 373, 2004 12 21, p. 1,

su pakeitimais, padarytais:

2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 46/2009, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2183/2004, išplečiantį Reglamento (EB) Nr. 2182/2004 dėl į euro monetas panašių medalių ir žetonų taikymą nedalyvaujančioms valstybėms narėms, OL L 17, 2009 1 22, p. 5,

2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2001, nustatantis priemones, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, OL L 181, 2001 7 4, p. 6,

su pakeitimais, padarytais:

2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2009, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1338/2001, nustatantį priemones, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, OL L 17, 2009 1 22, p. 1,

2000 m. gegužės 29 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu, OL L 140, 2000 6 14, p. 1,

su pakeitimais, padarytais:

2001 m. gruodžio 6 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2001/888/TVR, iš dalies keičiančiu Pamatinį sprendimą 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu, OL L 329, 2001 12 14, p. 3,

2001 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimu 2001/887/TVR dėl euro apsaugos nuo klastojimo, OL L 329, 2001 12 14, p. 1,

2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/371/TVR dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo, OL L 121, 2009 5 15, p. 37,

2001 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimas 2001/923/EB, nustatantis mainų, paramos ir mokymo programą, skirtą euro apsaugai nuo klastojimo (Periklio programą), OL L 339, 2001 12 21, p. 50,

su pakeitimais, padarytais:

2006 m. sausio 30 d. Tarybos sprendimu 2006/75/EB, iš dalies keičiančiu ir pratęsiančiu Sprendimą 2001/923/EB, nustatantį mainų, paramos ir mokymo programą, skirtą euro apsaugai nuo klastojimo (Periklio programą), OL L 36, 2006 2 8, p. 40,

2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos sprendimu 2006/849/EB, iš dalies keičiančiu ir pratęsiančiu Sprendimą 2001/923/EB, nustatantį mainų, paramos ir mokymo programą, skirtą euro apsaugai nuo klastojimo (Periklio programą), OL L 330, 2006 11 28, p. 28.

Bankų ir finansų srities teisės aktai

1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų, OL L 84, 1997 3 26, p. 22.
